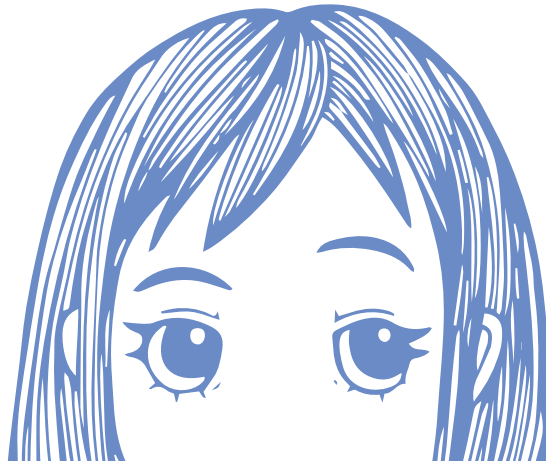

ไม่เป็นไร
ถ้าชอย้ง
ไม่มีฝัน

지금, 꿈이 없어도 괜찮아

โคดไลน์ชีวิตสำหรับวัยรุ่น (ยัง) ไม่มีฝัน

ไม่เป็นไร ถ้าเธอยังไม่มีฝัน

It's Alright Even If You Have No Dream Yet 지금, 꿈이 없어도 괜찮아

ผู้แต่ง ปาร์คซึงโฮ, คิมยองกวาง ผู้แปล ภาสกร รัตนสุวรรณ

It's Alright Even If You Have No Dream Yet 지금, 꿈이 없어도 괜찮아

Copyrights © Park Seung Oh, Kim Young Kwang, 2015

First Published by Pulbit Publishing Co.

Thai edition © Carpediemer Co., Ltd, 2016

All rights reserved

This edition published by arrangement with Pulbit Publishing Co.

through Shinwon Agency Co. in South Korea

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 ห้ามลอกเลียนแบบ ทำซ้ำ หรือคัดลอก
ส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากทางบริษัทเป็นลายลักษณ์อักษร
เลขมาตฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-8068-01-4

ภาพประกอบ รัตติยา เกิดแก้ว

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ปาร์คซึงโฮ.

ไม่เป็นไร ถ้าเธอยังไม่มีฝัน.-- กรุงเทพฯ : คาร์เปเดียมเมอร์, 2559.

200 หน้า.

1. จิตวิทยาประยุกต์. I. คิมยองกวาง, ผู้แต่งร่วม. II. ภาสกร รัตนสุวรรณ, ผู้แปล.

III. รัตติยา เกิดแก้ว, ผู้วาดภาพประกอบ. IV. ชื่อเรื่อง.

158

ISBN 978-616-8068-01-4

จัดพิมพ์โดย

บริษัท คาร์เปเดียมเมอร์ จำกัด

285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางขุนศรี

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

โทรศัพท์ 0-2840-4851

อีเมล editor@ganbattehouse.com

เว็บไซต์ www.ganbattehouse.com

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย

บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด

108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรทิศ

ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย

จ.นนทบุรี 11130

โทรศัพท์ 0-2423-9999 โทรสาร 0-2449-9561-3

เว็บไซต์ www.naiin.com

ราคา 199 บาท

คำนำ

ไม่ว่าใครก็คงเคยถูกถามว่า “โตขึ้นฝันอยากทำอะไร?” ใช่มั้ย? บางคนตอบได้ทันทีว่า “หนูอยากเป็นนักร้องค่ะ” หรือ “ผมอยากเป็นนักวิจารณ์หนังครับ” แต่บางคนก็ยังไม่ตอบไม่ได้ว่าความฝันของตนคืออะไร บางคนถึงขนาดคิดว่าตัวเองไม่มีความฝันด้วยซ้ำ

ไม่ว่าจะมีความฝันหรือ (ยัง) ไม่มีความฝัน ลองค่อยๆ ทบทวนตัวเองดูอีกครั้ง ดีมั๊ย? ใครจะไปรู้ บางทีความฝันที่ฝันอยู่ตอนนี้อาจจะยังไม่ใช่ความฝันที่แท้จริง แต่เป็นเพียงสิ่งที่ “คิดว่า” เป็นความฝันของตัวเองก็ได้ หรือคนที่คิดว่าตัวเองไม่มีความฝันความจริงแล้วสิ่งนั้นอาจจะซ่อนตัวและรอให้ค้นพบอยู่ก็ได้

ชีวิตคนเรายาวไกลนัก ค่อยๆ ตามหาความฝันของตัวเองดู ลองผัดลองถูกดูบ้างก็ได้ ถ้ามันไม่ใช่ก็แค่ลองค้นหาความฝันใหม่ ขอแค่อย่าเดินไปผิดทางจนต้องฝันทำอะไรที่ไม่ใช่ตัวเอง เพราะถ้าเป็นอย่างนั้นจะไม่มีความสุขเลย

เราเชื่อว่ายังไงๆ ทุกคนก็มีความฝัน ถ้าไม่เชื่ออย่างเราก็ลองพลิกหน้าต่อๆ ไปดูสิ ปาร์คซึ่งโอ้กับคิมของกวางจะพาไปพบความฝันเอง

**กัมบิตเตะ!
กองบรรณาธิการ**

สารบัญ

บทนำ

จากอาผู้เคยหลงทางถึงหลานที่กำลังหลงทาง.....7

CHAPTER 1

Why ทำไมทิศทางถึงสำคัญ?.....15

บทที่ 1 อะไรคือสิ่งที่เรียกว่าความสำเร็จ?.....16

บทที่ 2 ไม่เป็นไร ถ้าเธอยังไม่มีฝัน.....20

บทที่ 3 สิ่งที่น่าตกตะลึงบอกเรา.....26

บทที่ 4 ‘เจาะสำรวจ’ ก่อนจะพูดบ่อน้ำสักบ่อ.....31

CHAPTER 2

How 1 จะหาความฝันยังไงดีนะ?.....39

บทที่ 1 ถ้ามถึงความฝัน ทำไมถึงตอบเรื่องอาชีพ.....40

บทที่ 2 ปาฏิหาริย์จากความฝัน.....44

บทที่ 3 วิธีแยก ‘ความฝันจอมปลอม’.....48

บทที่ 4 ความฝันจอมปลอม 1 :

ความฝันที่มาจากการลอกเลียนแบบ.....54

บทที่ 5 ความฝันจอมปลอม 2 :	
ความฝันที่มองแต่เปลือกนอก.....	59
บทที่ 6 ความฝันจอมปลอม 3 :	
ความฝันที่ยึดติดอยู่กับความสบายเพราะความกลัว.....	63
บทที่ 7 เติมชีวิตให้ความฝัน.....	69

CHAPTER 3

How 2 จะพัฒนาพรสวรรค์ยังไงดี?.....	75
บทที่ 1 สิ่งที่ชอบกับสิ่งที่ถนัดไม่เหมือนกันนะ.....	76
บทที่ 2 พรสวรรค์คือ ‘การทำซ้ำโดยไม่รู้ตัว’.....	81
บทที่ 3 ความกลัวว่าตัวเองคงไม่มีพรสวรรค์.....	86
บทที่ 4 วิธีค้นหาพรสวรรค์ 1 : แบบทดสอบพหุปัญญา.....	90
บทที่ 5 วิธีค้นหาพรสวรรค์ 2 :	
แบบทดสอบบุคลิกภาพ (MBTI).....	103
บทที่ 6 วิธีค้นหาพรสวรรค์ 3 : วิธีสำรวจตัวเอง.....	110
บทที่ 7 วิธีทำให้พรสวรรค์กลายเป็นเพื่อน.....	117
บทที่ 8 พรสวรรค์ไม่ใช่โชภุมณีระยิบระยับ.....	123

CHAPTER 4

What ต้องก้าวสู่สังคมยังไงถึงจะดี?.....	129

บทที่ 1 สิ่งสำคัญคือ ‘ทิศทาง’ ไม่ใช่ความเร็ว.....	130
บทที่ 2 ทำไมถึงต้องมีอาชีพ.....	137
บทที่ 3 ความเปลี่ยนแปลงของสังคมกับการสรรค์สร้างอาชีพ.....	141
บทที่ 4 วิธีก่อนหาอาชีพที่เหมาะสมกับเรา.....	145
บทที่ 5 ทำยังไงให้รู้จักอาชีพนั้นทุกซอกทุกมุม.....	154
บทที่ 6 อาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคม.....	160
บทที่ 7 ตอนนี้เราทำอะไรได้บ้างนะ.....	165

บทส่งท้าย

ไม่เป็นไร ถ้าตอนนี้ยังไร้ทิศทาง.....	169

ภาคผนวก 1

ปัญญาแต่ละด้านของแบบทดสอบพหุปัญญา.....	176

ภาคผนวก 2

ตัวอักษรแทนลักษณะบุคลิกภาพทั้ง 8 ของแบบทดสอบ MBTI.....	185

ภาคผนวก 3

ทัศนคติการเรียนรู้และลักษณะบุคลิกภาพของเด็กและเยาวชน ทั้ง 16 แบบของแบบทดสอบ MMTIC.....	190

จากอาปู่เคยหลงทาง

ถึงหลานที่กำลังหลงทาง

บทนำ

สวัสดิ์หลานฯ ยินดีที่ได้รู้จัก นี้อาเอง

เวลามีคนที่ไม่ใช่ครอบครัวเดียวกันมาเรียกแทนตัวเองว่า ‘อา’ พวกเธอคงจะรู้สึกแปลกๆ กันใช่ไหม? อันที่จริงอาเองก็รู้สึกเงินนิดหน่อย แต่อาก็มีเหตุผลที่แทนตัวเองแบบนี้ละ ตอนเด็กๆ อาเป็นเด็กที่ซนมากจนถูกพ่อดุเป็นประจำ แล้วพอดูถูกพ่อดุหนักๆ ที่ไร อาก็มักจะไปหาอาที่รู้จักคนหนึ่งมากกว่าไปหาแม่ซะอีก อาอายุห่างจากเขา 15 ปีได้ เขามักจะพูดปลอบใจอาเสมอ แล้วก็ขอชื่อของอรรอยให้กินบ่อยๆ เวลาทุกข์ใจในเรื่องที่ไม่สามารถบอกครอบครัวหรือครูได้อามักจะระบายให้เขาฟังตรงๆ ไม่ว่าจะ เป็นความกังวลใจเรื่องเส้นทางในอนาคต หรือเรื่องที่อาแอบชอบผู้หญิงคนหนึ่ง เขาอายุน้อยกว่าพ่อแม่ของอาเยอะเราจึงคุยกันรู้เรื่อง เขามีประสบการณ์มากมาย หลายครั้งเขาช่วยเปิดมุมมองความคิดของอาให้กว้างขึ้น เขาตั้งใจฟังเรื่องที่อาเล่าจนจบโดยไม่ปริปากบ่นสักคำ แล้วยังช่วยเล่าเรื่องสนุกๆ ให้ฟังเป็นการปลอบใจทุกครั้ง บ้างก็เป็นเรื่องที่เขาฟังมาจากเพื่อน บ้างก็เป็นเรื่องที่เขารับมาจากหนังสือ บ้างก็เป็นเรื่องที่เขาฟังมาจากโทรทัศน์หรือไม่ก็วิทยุ บ้างก็เป็นเรื่องที่เขาพบเจอมากับตัว...อาฟังเขาเล่าที่ไรก็รู้สึกเหมือนได้เปิดโลกกว้างและรู้สึกอบอุ่นใจทุกที

อาอยากเป็นคนที่ดีคอยแนะนำหลานๆ เหมือนอาคนนั้นบ้าง คนที่พร้อมจะรับฟังคำพูดของเธอมากกว่าจะสอนหรือตักเตือนแบบครู แล้วก็เล่าเรื่องสนุกๆ แฝงข้อคิดให้ฟัง หวังว่าเธอจะเปิดใจยอมรับหนังสือเล่มนี้นะ

อ๊ะ! สลิมแนะนำตัวเองเลย ถึงจะแทนตัวเองสั้นๆ ว่า ‘อา’ แต่จริงๆ แล้วเรามีกัน 2 คนคืออาชิงโอบกับอายองกวาง พวกเราไม่ได้เป็นฝาแฝดหน้าตาเหมือนกันหรืออกอายก็ต่างกัน เส้นทางชีวิตก็ต่างกัน พรสวรรค์กับความฝันก็ต่างกันด้วย แต่เรามีสิ่งหนึ่งที่คล้ายกัน นั่นก็คือ ‘ทิศทาง’ ของการดำเนินชีวิต เราสองคนชอบการเรียนรู้และรู้สึกตื่นเต้นทุกครั้งที่ได้แบ่งปันเรื่องราวต่างๆ กับคนอื่น! อาชิงโอบกับอายองกวางต่างก็เคยผ่านช่วงเวลาที่ไร้จุดหมายอันยาวนานกันมาแล้ว เราสามารถตื่นจากความฝันจอมปลอมแล้วค้นพบความฝันที่แท้จริงได้โดยผ่านช่วงเวลานั้น ลองมาฟังประสบการณ์นั้นของอาแต่ละคนกันหน่อยดีมั้ย?

“อาชิงโอบ”

วันหนึ่งอาล้มลุกกลับไประหว่างนั่งรถเมย์ไปมหา’ลัยและรู้สึกตัวตื่นขึ้นด้วยเสียงประกาศว่าถึงอุ้งถแล้ว ตอนนั้นอาลืมตาขึ้นตามปกติ แต่เหมือนว่าขี้ตาจะจับตัวแข็งจนลืมตาไม่ค่อยขึ้น อาจึงยกมือขึ้นมาขยี้ตาแล้วก็รู้สึกแปลกๆ ปลายนิ้วของอาสัมผัสกับกระจกตาขึ้นๆ แทนที่จะเป็นหนังตา! แอ้แล้ว อานึกว่าตัวเองยังไม่ได้ลืมตา แต่ความจริงอาลืมตาแล้วแต่กลับมองอะไรไม่เห็นต่างหาก นับจากวันนั้นอา ก็มองอะไรไม่เห็นไปอีก 3 วัน

อาไปโรงพยาบาลมาหลายที่ หมอทุกคนวินิจฉัยว่าอา ‘สูญเสียการมองเห็นเฉียบพลัน’ หรือเป็นโรค ‘ต้อหิน’ ต้องบอกว่าอาการอยู่ในขั้นรุนแรงเลย อาคิดในใจว่าทำไมตัวเองถึงต้องมาเป็นอะไรแบบนี้ด้วย จำได้ว่าช่วงนั้นอาอ่านหนังสือหามรุ่งหามค่ำ 2 วันนอนหลับแค่ครั้งเดียว หักโหมอ่านหนังสือทั้งคืนจนตาแดงและอักเสบบ่อยๆ แถมยังซื้อยาหยอดตาชนิดรุนแรงที่ร้านขายยามาหยอดตาเองด้วย อาใช้งานดวงตาอย่างหนักเป็นเวลากว่า 6 เดือนส่งผลให้อาการป่วยเลวร้ายลงจนมองไม่เห็น

อยากรู้อย่างไรทำไมอาถึงกลายเป็นตัวละครผู้โชคร้ายแบบนั้นได้? อาก็อัพเพิงมารู้เอาทีหลังว่าสาเหตุมาจาก ‘พี่ชาย’ ของอาเอง อาค้นพบว่าตัวเองพยายามแข่งกับพี่ชายหัวดี IQ 160 มาตั้งแต่เด็ก ทั้งที่อาแตกต่างจากเขา แต่อาก็ยังพยายามลอกเลียนและไล่ตามเส้นทางชีวิตของพี่ชายจนสอบเข้า KAIST* สำเร็จ

* Korea Advanced Institute of Science and Technology

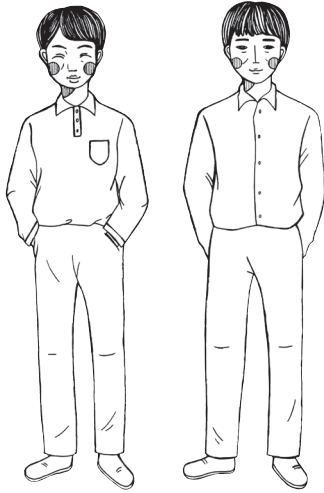

แต่อาภักดีใจอยู่ได้ไม่นานหรอก เพราะหลังจากสอบติดอาภักดีก็ต้องพยายามมากกว่าเพื่อนคนอื่นเป็น ‘สองเท่า’ เพื่อเอาตัวรอดในกลุ่มเพื่อนหัวดี ทุกอย่างผิดแผนไปหมด อาพยายามชวนชวายเป็นหนังสือเป็นสองเท่า เปลี่ยนมานอนหลับ 2 วันครึ่ง ในขณะที่เพื่อนคนอื่นนอนหลับเต็มอิ่มทุกวัน

พอรู้ว่าตามองไม่เห็นเพราะตัวเองพยายามทำตัวเลียนแบบพี่ชาย อาภักดีเริ่มตั้งคำถามกับตัวเองว่าจริงๆ แล้วเราเป็นคนแบบไหน มีพรสวรรค์อะไร และอยากทำความฝันแบบไหนให้เป็นจริงกันแน่ อาถามตัวเองและค้นหาคำตอบอยู่นาน ในที่สุดอาภักดีหันหลังให้กับงานด้านวิศวกรรมและเริ่มต้นชีวิตใหม่ในฐานะนักวิชาการศึกษา นี่เป็นเส้นทางที่อาจจะสามารถนำความรู้ล้ำค่าจากการเรียนรู้ตลอดชีวิตมาแบ่งปันให้กับผู้อื่นผ่านการบรรยายได้ การได้เห็นแววตาเปล่งประกายของผู้คนที่มาฟังบรรยายและรู้ว่าตัวเองกำลังช่วยให้พวกเขาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีขึ้นนั้นทำให้อาใจเต็มแรงและมีความสุขมากจริงๆ

“อายองกวาง”

อาไม่ใช่คนเรียนเก่งเหมือนอาชิงโอ แถมฐานะทางครอบครัวก็ย่ำแย่มาตลอดเพราะพ่อแม่ทำธุรกิจล้มเหลว อาต้องลาออกจากโรงเรียนตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย ตอนนั้นอาได้แต่หาอะไรทำฆ่าเวลาอย่างไร้จุดหมายและกลายเป็นเด็กติดเกม อาตัดสินใจกลับไปเรียนอีกครั้งพร้อมกับความฝันว่าจะจะเป็นนักโฆษณา แต่ปรากฏว่าคะแนนสอบเข้าไม่พอจึงไปติดคณะมนุษยศาสตร์แทน อาเลือกเรียนสาขาวรรณคดีอังกฤษและจิตวิทยา เวลาแต่ละวันหมดไปกับการทำงานพิเศษเพื่อหาค่าเทอมมากกว่าการเรียนหนังสือซะอีก ความฝันที่จะเป็นนักโฆษณาของอาค่อยๆ เลือนรางลง ไม่นานก็ถึงเวลาหางานทำ ตอนนั้นการเข้าทำงานบริษัทใหญ่ที่ค่อนข้างมั่นคง เป็นที่ยอมรับของคนอื่น และได้เงินเดือนสูงๆ ได้กลายเป็นเป้าหมายสูงสุดของอาแทนแล้ว เพราะฐานะทางครอบครัวย่ำแย่ อาจึงต้องเลือกแผนสำรองตามความเป็นจริงมากกว่าความฝัน อาเตรียมตัวเต็มที่เพื่อทำตามเป้าหมายใหม่นั้น และในที่สุดก็ได้เข้าทำงานอย่างเต็มภาคภูมิ ตอนนั้นอาดีใจมาก พอใจกับชีวิตที่สมบูรณ์แบบ มีฐานะทางการเงินที่ดีขึ้น และลูกขึ้นมายืนในสังคมได้อย่างผ่าเผย

อาเริ่มรู้สึกกว่าตัวเองหลงทางจริงๆ ก็
ตอนนั้น ตอนที่คิดว่าหากทำงานในบริษัท
ที่มั่นคง ยังไงชีวิตก็จะไม่ลำบากอีก แต่
กลับรู้สึกตะขิดตะขวงใจ อาถามตัวเองว่า
เราเป็นใคร ทำงานนี้มีความสุขดีแล้วหรือ
เกิดความสับสนว่าเลือกทำงานนี้เพราะตัว
เองพอใจที่จะทำ หรือทำเพราะความ
มั่นคงทางการเงินและได้รับการยอมรับ
จากคนอื่นกันแน่ อาได้รู้ว่า ‘ความมั่นคง’
ที่ตัวเองเคยคิดว่ามีค่ามากที่สุดในช่วงเริ่ม
ต้นทำงานนั้นไม่ใช่เป้าหมายที่ตัวเอง
ต้องการจริงๆ

อากังวลใจและมีคำถามติดค้างในใจอยู่ตลอดว่าแล้วเราต้องทำอะไร
ล่ะ ถึงจะสนุกไปกับมันได้ เมื่อลองฟังเสียงหัวใจตัวเองอย่างตรงไปตรงมา นึกถึง
ช่วงที่ตัวเองเคยเป็นเด็กติดเกม อาก็ค้นพบงานที่สามารถช่วยเหลือเด็กๆ ที่กำลัง
หลงทางเหมือนกับตัวเองได้ อาตั้งกลุ่มบริจาคพรสวรรค์สำหรับวัยรุ่นขึ้นและมุ่ง
มันจัดกิจกรรมนานกว่า 4 ปีเพื่อช่วยให้วัยรุ่นค้นหาความฝันและทำตามความ
ฝันของตัวเองได้สำเร็จ ตลอดเวลาที่ทำงานนี้ อาก็ได้เข้าใจว่า ‘นี่แหละ งานที่เรา
สามารถสนุกไปกับมันได้จริงๆ’ ตอนนี้อาเริ่มต้นชีวิตใหม่ในฐานะนักวิชาการ
ศึกษาด้านการส่งเสริมและพัฒนาตัวเองของวัยรุ่น อาคิดว่าตัวเองค้นพบงานที่
มีคุณค่ากับชีวิตแล้ว งานนี้เป็นเส้นทางชีวิตและความฝันที่อาเลือกเองโดยไม่ยึด
ติดกับบรรทัดฐานหรือมุมมองคนอื่น

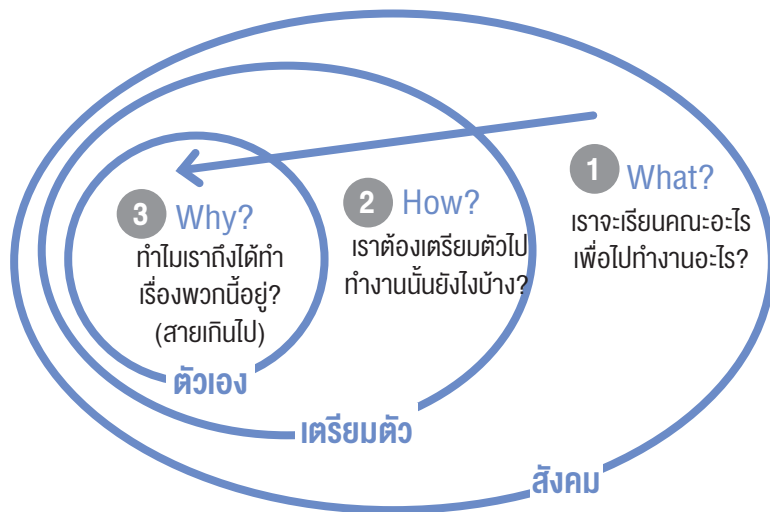
อากังสองมีประสบการณ์และชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันก็จริง แต่รู้ ริเปล่าว่าเรามีอะไรคล้ายกัน?

เราสองคนต่างก็เคยหลงทางครั้งใหญ่กันยังงี้ล่ะ ตอนนั้นพวกอาตั้งคำถาม
ที่สำคัญกับชีวิตเอาไว้ในใจแล้วก็พยายามค้นหาคำตอบกันอยู่นาน แน่นอนว่า
เราเคยถามคำถามกับตัวเองก่อนจะหลงทางแล้ว แต่ดูเหมือนจะตั้งคำถามผิด
ไป...สงสัยว่าพวกอาเคยตั้งคำถามอะไรกันใช่ไหม?

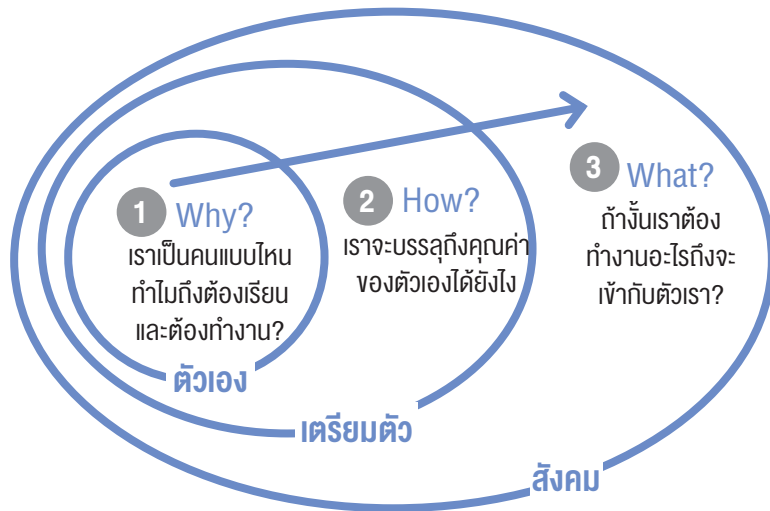
เริ่มแรกเราสองคนตั้งคำถามว่า ‘อะไร (What)’ แล้วพยายามค้นหาคำตอบ เราตั้งคำถามเป็นต้นว่า ‘จะเข้ามาหา’ ลัยอะไร?’ ‘จะเรียนสาขาอะไร?’ ‘จะทำมาหากินด้วยงานอะไร?’ แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังเผลอลอกเส้นทางชีวิตของพี่ชายหัวดี หรือทำตัวเหลวแหลก ติดเกม สิ้นหวัง และรู้สึกสับสนกับชีวิตในบริษัทใหญ่นั้นก็เพราะว่าทุกคำถามของ ‘What’ ไม่ได้ออกมาจากจิตใจของเราจริงๆ เราพยายามทำอะไรสักอย่างแต่กลับไม่ถามตัวเองว่า ‘ทำไม (Why)’ ถึงต้องทำแบบนั้น พวกเขารู้ว่าตัวเองเรียงลำดับคำถามผิดกันเข้าไป

เราต้องถามตัวเองว่า ‘Why’ ก่อนที่จะถามว่า ‘What’ เราต้องถามหาเหตุผลก่อนว่า ‘ทำไม’ จึงต้องเข้ามาหา’ ลัย ‘ทำไม’ ถึงต้องเลือกสาขานั้น ‘ทำไม’ ต้องทำงานในบริษัทใหญ่

อาจจะอธิบายเป็นรูปภาพเพื่อให้เข้าใจง่ายๆ ก็แล้วกัน ที่ผ่านมามักอดคิดสินใจว่าจะทำอาชีพอะไรก่อนแล้วค่อยถามว่าต้องเตรียมตัวเรื่องนั้นยังไง แต่ ‘ความฝัน’ ที่เริ่มต้นแบบนั้น ท้ายที่สุดก็มักจะสั่นคลอนด้วยความคิดที่ว่า ‘ทำไมเราถึงได้ทำเรื่องพวกนี้อยู่?’

เมื่อไม่ชัดเจนว่าทำไมถึงต้องทำในสิ่งที่กำลังทำ ความมุ่งมั่นที่จะทำก็จะค่อยๆ ลดลงจนลึ้มเลิกไปในที่สุด ตอนนี้เอาเข้าใจแล้วว่าต้องเรียงลำดับคำถามเป็นแบบนี้

สิ่งสำคัญก็คือการเรียงลำดับคำถาม เราต้องเริ่มจาก ‘ทำไม’ ถึงต้องทำงานนี้ คำว่า ‘ทำไม’ จะทำให้เราค้นพบ ‘ตัวตนที่แท้จริง’ ในส่วนลึกของจิตใจ ถ้าลองคิดดูดีๆ จะรู้ว่าจริงๆ แล้วคำถามว่า ‘ทำไม’ เป็นคำถามเดียวกับคำถามที่ว่า ‘เราเป็นคนแบบไหน’ นี่จึงเป็นการถามตรงๆ ว่าเราเป็นคนแบบไหนถึงได้อยากทำงานนั้น เราต้องทำแล้วสนุกและมีความสุขกับมันไปนานๆ นั่นถึงจะเป็น ‘อาชีพที่เหมาะสม’ กับเรา ดังนั้นหนังสือเล่มนี้จึงลำดับเนื้อหาว่า **Why-How-What** โดยเขียนขึ้นจากประสบการณ์ของอาทั้งสอง ก่อนอื่นลองสำรวจว่าเราเป็นคนแบบไหน อยากมีชีวิตแบบใด จากนั้นค่อยมาคิดว่าจะทำอาชีพอะไร เรื่องนี้สำคัญมาก เราต้องรู้ว่าตัวเองเป็นคนแบบไหนถึงจะเลือกอาชีพได้ ถ้าเลือกอาชีพก่อนแล้วพยายามปรับตัวให้เข้ากับอาชีพนั้นๆ ทีหลัง อาจจะเจอปัญหาเหมือนอย่างพวกอาตอนเด็กๆ ได้

เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้แล้วหลายคนๆ บางคนอาจจะรู้สึกกังวล เช่น ตัวหนูไม่มีพรสวรรค์อะไรเลย ขึ้นทำตามทีพวกอาบอกมีหวังคงหาเงินเยอะๆ ไม่ได้หรอก หรือพ่อแม่คงไม่เห็นด้วยหรอก...อย่าเพิ่งกังวลครับ! พวกอาที่เคยกังวลแบบนี้แต่สุดท้ายก็หาทางแก้ปัญหาได้ เมื่อถึงเวลา ความวิตกกังวลต่างๆ จะค่อยๆ คลี่คลายไปเอง สิ่งที่เราเรียกว่าชีวิตนั้นไม่มีคำตอบตายตัว พวกอาอาจจะไม่

สามารถให้คำตอบที่ถูกต้องกับหลายๆ ได้ แต่ก็สามารถบอกใบ้ให้ด้วยการเล่าเรื่องราวต่างๆ ที่จะเป็นตัวช่วยพวกเธอได้ เพราะพวกเธอก็เคยเผชิญเรื่องต่างๆ มากมาย และเคยกังวลแบบเดียวกับเธอมานาน

แม้ชีวิตตอนนี้จะดูเหมือนมีหมอกหนาที่บปคลุมรอบด้าน แต่จำไว้ว่าพวกหลายๆ มีอาวุธที่ทรงอำนาจอยู่อย่างหนึ่ง นั่นก็คือความเยาว์วัย ความเยาว์วัยก็เหมือนกับดวงอาทิตย์ แค่ปรากฏตัวก็ทำให้โลกสว่างได้แล้ว เธอต้องเชื่อมั่นในความเยาว์วัยนี้แล้วออกค้นหา ‘ตัวเอง’ ต้องไตร่ตรองให้มากเพื่อค้นหาเส้นทางของตัวเองให้เจอในช่วงที่แสงที่เรียกว่า ‘วัยรุ่น’ ยังส่องสว่างอยู่ ถ้าพลาดโอกาสนี้ไป เธออาจจะต้องเผชิญกับช่วงเวลาที่ยากลำบากอีก ช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงเวลาแห่งการค้นหาตัวเอง เธอควรถามว่าตัวเองเป็นใคร ถ้ามองถึงทิศทางชีวิตก่อนจะตั้งความฝัน จากนั้นจึงค่อยค้นหาคำตอบ เพราะถ้าเราไม่สามารถหาตัวตนที่แท้จริงของตัวเองให้เจอได้ เราก็คงจะหาความฝันที่แท้จริงของตัวเองไม่เจอเหมือนกัน

เธอจะลองเชื่อพวกเธอและทำตามคุณสักครั้งมั๊ย?